

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Папіровська В.І.,

здобувачка вищої освіти групи МЕН 3/1

Миколаївський національний аграрний університет

Термін «глобалізація» (globalisation) походить від французького global – всесвітній і вживається для характеристики сучасних планетарних процесів. Концепція глобалізації з'явилась на початку ХХІ ст. Вона використовується стосовно всіх сфер людської діяльності: правового простору, політичних відносин, злочинності, економіки тощо [1, с. 78].

Глобалізація - це процес зростання взаємозалежності та взаємодії між різними країнами і регіонами світу у різних сферах, таких як економіка, політика, культура, соціальні практики та технології. Цей процес призводить до скорочення відстаней і часу для комунікації та торгівлі, зменшення обмежень на рух людей, товарів, інформації та ідеї, а також до поглиблення міжнародних зв'язків та співпраці. Почався цей процес у 80-ті роки ХХ ст.

Основними рисами світового господарства на етапі економічної глобалізації є: – збільшення кількості та масштабів діяльності регіональних угруповань протягом 90-х років ХХ ст. й на початку ХХІ ст.; – багатовекторність міжнародного співробітництва: кожна сучасна країна може бути учасницею багатьох регіональних угруповань одночасно; – підконтрольність регіональних угруповань міжнародним організаціям; – зростання регіональних союзів, створених на різних континентах світу за рахунок нових учасників економічних угруповань; – посилення інтеграційних процесів між великими регіональними об'єднаннями [2, с. 17].

Для визначення інтегрованості окремої національної системи у світовий економічний простір використовують дві системи кількісного та якісного вимірювання глобалізації:

–систему КОФ (Konjunktorschungsstel der ETH Zurich);

–систему CEIP (Carnegie Endowment for International Peas).

Обидві системи дають змогу щорічно розраховувати кількісну оцінку – індекс глобалізації. Індекс глобалізації дає змогу оцінити масштаб інтеграції будь-якої країни у світовий простір і виконати порівняння різних країн за цим показником. Індекс глобалізації за системою КОФ визначається трьома вимірами й обчислюється за формулою:

$$I_g = 0,34 \cdot I_{ge} + 0,37 \cdot I_{gs} + 0,29 \cdot I_{gp},$$

де: (I_{ge}) – економічний вимір;

(I_{gs}) – соціальний вимір;

(I_{gp}) – політичний вимір [3].

За системою CEIP цей індекс визначається чотирма вимірами і обчислюється за формулою:

$$I_g = I_{ge} + I_{gp} + I_{gt} + I_{pp},$$

де:

(I_{ge}) – економічний вимір;

(I_{gp}) – персональний вимір;

(I_{gt}) – технологічний вимір;

(I_{pp}) – політичний вимір [3, с. 127].

Що стосується переваг глобалізації для України, ми можемо навести такі основні пункти:

- ✓ Зростання експорту.
- ✓ Іноземні інвестиції.
- ✓ Доступ до новітніх технологій.
- ✓ Міжнародне співробітництво.
- ✓ Збільшення вибору та якості товарів і послуг.
- ✓ Привабливість для іноземних фахівців та талантів.

Серед недоліків виділимо :

- ✓ Збільшена конкуренція.
- ✓ Вразливість перед глобальними кризами.
- ✓ Ризик втрати робочих місць.

- ✓ Зміни в культурі та суспільстві.
- ✓ Екологічні проблеми.
- ✓ Нерівність.
- ✓ Залежність від зовнішніх постачальників.
- ✓ Міграція робочої сили.

Порівнюючи переваги та недоліки глобалізації в нашій країні, було встановлено, що в цілому позитивні аспекти переважають, тому виокремимо можливості та пропозиції щодо посилення інтеграції у світове господарство для використання переваг глобалізаційного процесу. Вигідні пропозиції: ліквідувати корупційну діяльність, підвищити ефективність діяльності, орієнтованої на експорт, сприяти збільшенню обсягу прямих іноземних інвестицій в економіку України, переорієнтувати виробництво відповідно до ситуації на світовому ринку.

Список використаних джерел

1.Макуха С.М. Міжнародні господарські зв'язки країн із перехідною економікою в умовах глобалізації / С.М. Макуха. – Х., 2005. – 304 с.

2.Занько В. Глобалізація та інноваційний процес: їхній взаємовплив / В. Занько // Фінанси України. – 2011. – № 1. – С. 17.

3.Сидоренко О. США, Швейцарія та Данія очолили ВЕФ за індексом глобальної конкурентоспроможності / О. Сидоренко // Дзеркало тижня. – 2007. – № 42. – С. 124–1

Науковий керівник - Олійник Т. Г. - канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств